Instanța de fond: Judecătoria Chişinău (sediul Centru) (jud. Tatiana Avasiloaie)

Dosarul nr. 3a-1632/24 (2-19098408-02-3a-23122024)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

2 decembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela
Grefier Zabulica Ionela

Judecînd în şedinţă publică, cererea de apel declarată de Nicolae Ursu și Silvia Ursu asupra hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 21 mai 2024, adoptată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Nicolae Ursu și Silvia Ursu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terți Alexandru Ursu și Larisa Ursu (succesorii în drepturi procesuale a lui Radu Ursu) cu privire la constatarea încălcării drepturilor lui Ursu Nicolae la petiționare, declararea drept ilegale și neîntemeiate răspunsurile Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal ***** din 12.02.2019 și ***** din 19.04.2019, emis în procedura prealabilă, obligarea pârâtului să examineze cazul sesizat de Nicolae și Silvia Ursu la 25.01.2019,

C O N S T A T Ă:

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La 18.04.2019, Nicolae Ursu și Silvia Ursu au depus acțiunea în contencios administrativ împotriva Centrului Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal cu privire la constatarea încălcării drepturilor lui Ursu Nicolae la petiționare, declararea drept ilegale și neîntemeiate răspunsurile Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal ***** din 12.02.2019 și

***** din 19.04.2019, emis în procedura prealabilă, obligarea pârâtului să examineze cazul sesizat de Nicolae și Silvia Ursu la 25.01.2019.

În motivarea cererii au indicat că, la 25.01.2019 s-au adresat către Centrul Naţional pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM (în continuare CNPPDCP) cu o cerere de investigare a cazului de vizualizare şi monitorizare prin intermediul camerelor de supraveghere video amplasate pe casele din ***** şi ***** 14 din mun. Chișinău, a proprietății private vecine şi a drumului de acces în perioada când este lipsă vegetația.

Nefiind de acord cu examinarea superficială şi tendențioasă a cazului, fără indicarea legii guvernante care a fost aplicată, reclamanții s-au adresat către conducerea CNPPDCP cu o cerere prealabilă.

Indică reclamanții că, despre soluționarea cererii nu au fost informați.

Consideră că, le-au fost încălcat dreptul la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea vieții private şi de familie, proprietății şi bunei vecinătăți.

Susțin reclamanții că, prin acțiunile respective li se încalcă în mod direct asigurarea protecției drepturilor şi libertăților fundamentale.

Făcând referire la Legea privind protecția datelor cu caracter personal, au menționat că, în termen de 30 zile, urmă să fie emisă decizia pe cazul investigat, însă reclamanții nu au fost informați despre rezultatele examinării şi decizia emisă pe cazul dat.

Prin cererea din 23.01.2020, reclamanții și-au precizat pretențiile, invocând că: la 25.01.2019 s-a adresat la CNPDCP pentru a fi inițiat un control pe faptul bănuielii rezonabile că îi este încălcat dreptul la imagine și viață privată, prin prelucrarea neautorizată a datelor cu caracter personal cu utilizarea unui sistem de monitorizare video. Prin ce de fapt a solicitat stabilirea dacă vecinii săi pe proprietățile folosite de care este instalat acest sistem video, Ursu Alexandru şi Ursu Radu, în urma unor circumstanțe noi, se încadrează în calitatea de operatori în sensul Legii privind protecția datelor cu caracter personal, respectiv dacă monitorizarea video realizată de aceștia este legală.

Prin răspunsul din 12.02.2019 al CNPDCP petiţionarului ia fost explicată obligația de a se adresa cu o solicitare prealabilă către operatorii de date cu caracter personal Ursu Alexandru şi Ursu Radu în vederea realizării dreptului său de acces la informație în conformitate cu Legea privind protecția datelor cu caracter personal, deoarece CNPDCP poate interveni doar după ce a fost realizată procedura prealabilă.

Nefiind de acord cu răspunsul CNPDCP, la data de 19.03.2019 partea reclamantă a depus o adresare la CNPDCP, prin care şi-a expus dezacordul cu răspunsul primit şi a insistat asupra efectuării controlului, însă prin răspunsul CNPDCP din 19.04.2019 pretențiile au fost respinse.

Nefiind de acord cu răspunsurile menționate şi inacțiunile CNPDCP, partea reclamantă a depus o cerere de chemare în judecată în contencios administrativ.

Indică că, prin dispozitivul deciziei nr.159 din 20.08.2018 al directorului CNPDCP a fost constatată neextinderea domeniului de acțiune a prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal asupra prelucrării datelor cu caracter personal de către Ursu Alexandru şi Ursu Radu prin intermediul sistemului de supraveghere video amplasat pe ***** şi ***** 14, mun. Chișinău.

Menționează că, prin răspunsurile CNPDCP din 12.02.2019 şi 19.04.2019, a fost respinsă solicitarea părții reclamante de a efectua un control repetat în legătură cu circumstanțele noi declarate, precum că perimetrul de supraveghere a sistemului de supraveghere video menționat a fost extins, în urma unor condiții legate de anotimp, motivând că în raport cu Ursu Alexandru şi Ursu Radu aceasta urmează se comporte potrivit prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal, înaintând dânșii precum față de un operator ce prelucrează datele cu caracter personal, o cerere de acces la informația prelucrată.

Susține că, din datele deținute de către CNPDCP, Ursu Alexandru şi Radu pentru sistemul de supraveghere video amplasat pe ***** şi str. ***** 14, mun. Chişinău, nu sunt înregistrați în Registrul de evidentă al operatorilor de date cu caracter personal.

Astfel, consideră partea reclamantă că, răspunsurile oferite de către CNPDCP din data de 12.02.2019 şi 19.04.2019, sunt neîntemeiate şi urmează a fi anulate cu obligarea CNPDCP să inițieze un control pentru a stabili legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal de către Ursu Alexandru şi Ursu Radu prin sistemul de supraveghere video amplasat pe ***** şi ***** 14, mun. Chişinău.

Solicită partea reclamantă: constatarea încălcării drepturilor la petiționare şi acces la justiție prin refuzul realizării controlului de către CNPDCP; declararea drept ilegale şi neîntemeiate a răspunsurilor CNPDCP din 12.02.2019 nr. ***** şi din data de 19.04.2019 cu ***** oferite părții reclamante, cu declararea nulității a acestora; obligarea CNPDCP să examineze cazul sesizat şi încasarea cheltuielilor de judecată suportate de către partea reclamantă care vor fi defini până la finele examinării cauzei.

<u>Hotărîrea instanței de fond ce constituie obiectul apelului.</u>

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 21 mai 2024, s-a respins acțiunea în contencios administrativ depusă de Nicolae Ursu și Silvia Ursu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terți Alexandru Ursu și Larisa Ursu (succesorii în drepturi procesuale a lui Radu Ursu) cu privire la constatarea încălcării drepturilor lui Ursu Nicolae la petiționare, declararea drept ilegale și neîntemeiate a răspunsului ** din 12.02.2019, respingerea cererii prealabile din 18.04.2019 și răspunsului din 19.04.2019 ***** oferite la adresările lui Nicolae***

și Silvia Ursu, obligarea pârâtului să examineze cazul sesizat de Nicolae și Silvia Ursu la 25.01.2019.

<u>Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a apelului.</u>

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 27 mai 2024, Nicolae Ursu și Silvia Ursu au declarat apel asupra hotărârii Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 21 mai 2024.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanţei de apel.

Din materialele cauzei rezultă că, la caz dispozitivul hotărîrii instanţei de fond a fost pronunţat public la 21 mai 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 27 mai 2024, prin urmare Completul judiciar constată că, apelul declarat de Nicolae Ursu și Silvia Ursu a fost depus în interiorul termenului legal.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, *motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată.*

În speță, Ursu Nicolae a recepționat hotărîrea integrală la data de 25 noiembrie 2024, iar Ursul Silvia recepționat-o la data de 29 noiembrie 2024, iar motivarea apelului a fost depusă la 23 decembrie 2024, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

<u>Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărîrii atacate cu apel.</u>

În motivarea apelului, Nicolae Ursu și Silvia Ursu au reiterat argumentele fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată. Au solicitat anularea hotărârii instanței de fond cu pronunţarea unei decizii de admitere integrală a acţiunii.

<u>Argumentele participanților la proces:</u>

Reprezentantul apelantei Silvia Ursu, avocatul Plopa Viorel, în ședința instanței de apel a susținut integral argumentele indicate în motivarea apelului, a solicitat admiterea acestuia în sensul formulat.

Reprezentantul părții intimate Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Sandu Igor, în ședința instanței de apel a pledat pentru respingerea apelului declarat de Nicolae Ursu și Silvia Ursu, cu menținerea hotărîrii instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

Reprezentantul terților Ursu Larisa și Ursu Alexandru, avocatul Rusu Serghei, în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de Nicolae

Ursu și Silvia Ursu, cu menținerea hotărârii instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

Restul participanților la proces, în ședința instanței de apel nu s-au prezentat din motive necunoscute, deși au fost înștiințați legal despre locul, data şi ora examinării cauzei, despre motivele neprezenții nu au informat instanța de apel, nu au înaintat cereri de amânare a ședinței sau de examinare în lipsa lor, motiv din care, pornind de la reglementările art.239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absența acestora.

Audiind participanții prezenți la proces, studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, precum și cercetând din oficiu starea de fapt în baza tuturor probelor administrate la caz, Completul judiciar specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul declarat de Nicolae Ursu și Silvia Ursu este întemeiat, motiv din care urmează a fi admis cu casarea hotărîrii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 mai 2024, din următoarele considerente.

Aprecierea instanţei de apel a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil speţei:

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, *procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.*

Potrivit dispoziţiilor art.219 alin. (1), (3) Cod administrativ, *(1) Instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (3) Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, *examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii- casează integral hotărîrea primei instanţe şi emite o nouă decizie.*

Potrivit dispozițiilor art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă, *hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă:*

a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin;

b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente;

c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei;

d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art.240 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligația instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ; art. 239-241 CPC, concluzionează că hotărârea instanţei de fond este adoptată cu aprecierea eronată a normelor procedural- materiale în coroborare cu circumstanţele faptice ale cauzei, motiv din care urmează a fi casată cu emiterea unei noi decizii de admitere parțială a pretențiilor formulate de Nicolae Ursu și Silvia Ursu.

Materialul probatoriu administrat de instanţa de fond, denotă următoarea situaţie;

<u>În fapt:</u>

Materialele cauzei atestă că, la data de 25 ianuarie 2019, reclamanții/apelanți Ursu Nicolae şi Ursu Silvia au depus cerere în adresa CNPDCP prin care au invocat necesitatea verificării datelor captate prin intermediul sistemului de supraveghere video, instalat pe imobilele situate la adresele mun. Chişinău, *****, str. ***** 14 și str. ***** 14 A.

Prin răspunsul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal numărul ********** din 12 februarie 2019, reclamanții/ apelanți, au fost informați că, dreptul de acces la datele cu caracter personal urmează a fi realizat de către aceștia prin adresarea directă față de operatorul vizat, pentru a obține gratuit confirmarea prelucrării datelor, scopurile acesteia, categoriile de date și destinatarii lor.

S-a mai menționat în răspuns că refuzul operatorului de a recepționa corespondența nu poate fi considerat o realizare a dreptului de acces, iar Centrul (ca organ de control) poate interveni doar în cazul unor inadvertențe privind fluxul corespondenței poștale sau dacă reclamanții primesc un răspuns necorespunzător de la operator. Centrul nu are statutul unui intermediar în realizarea dreptului de acces. Reclamanții se pot adresa în instanța de judecată sau pot înainta o plângere la Centru în termen de 30 de zile din momentul depistării unei încălcări, dacă consideră că prelucrarea datelor nu este conformă legii. (f.d.23, Vol.I)

Prin cererea prealabilă din 18 februarie 2019, Ursu Nicolae și Ursu Silvia s-au adresat Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (CNPDCP), exprimându-și dezacordul cu un răspuns semnat anterior de către Tatiana Plești, Șef adjunct interimar al Direcției Generale din cadrul CNPDCP (nr. ********** din 12.02.2019).

În motivarea acesteia apelanții au indicat că au solicitat anterior operatorilor Alexandru Ursu și Radu Ursu accesul la datele stocate de camerele de supraveghere video amplasate pe casele din ***** și ***** 14 (14A) pentru a verifica dacă le sunt prelucrate ilegal datele cu caracter personal (în special monitorizarea proprietății lor și a copiilor lor). Acești operatori au refuzat primirea scrisorilor recomandate transmise.

Autorii cererii subliniază că imaginile prezentate de CNPDCP în instanța de contencios administrativ proveneau din luna iunie, când vegetația bogată/copacii ascundeau vizibilitatea. Aceștia susțin că în perioada actuală (de iarnă), lipsa vegetației extinde vizorul camerelor mult mai departe de copaci, monitorizându-le în mod direct proprietatea privată.

În contextul primirii unui răspuns considerat „tendențios și fără investigații” din partea angajaților Centrului, Ursu Nicolae și Ursu Silvia insistă ca instituția să efectueze un control riguros de verificare a înregistrărilor video direct la adresele menționate, invocând calitatea CNPDCP de autoritate abilitată să apere drepturile subiecților datelor cu caracter personal. (f.d.4-5, Vol.I)

Cererea prealabilă a fost depusă la oficiul poștal la data de 18 martie 2019.

Prin răspunsul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal numărul **********din 18 aprilie 2019, cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată deoarece Centrul a stabilit că răspunsul anterior contestat

(nr. ********** din 12.02.2019) a fost emis în deplină concordanță cu normele legale ce reglementează modalitatea de examinare a petițiilor și domeniul de activitate al instituției. S-a menționat că, dreptul de acces la datele cu caracter personal trebuie realizat în mod direct prin adresarea către operatorii vizați (vecinii). Refuzul acestora de a recepționa corespondența poștală nu implică o inacțiune din partea Centrului, întrucât instituția nu are rolul de intermediar juridic între părți în această etapă.

S-a mai menționat că, reclamanții/apelanți nu au invocat și nu au probat o prelucrare neconformă a datelor cu caracter personal care să se afle la baza inițierii unei proceduri administrative de control din partea instituției. În lipsa unei prezumții de ilegalitate, Centrul le-a recomandat mai întâi obținerea înregistrărilor video direct de la vecini prin epuizarea căilor legale de acces. (f.d.21-22, Vol.I)

Manifestînd dezacordul cu actele administrative menționate supra, Nicolae Ursu și Silvia Ursu au sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

Admisibilitatea acțiunii:

Prevederi relevante ale Codului administrative sunt următoarele:

Articolul 258. *Dispoziţii tranzitorii*

(1) Procedurile administrative şi procedurile prealabile iniţiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod, care nu au fost finalizate până la 1 aprilie 2019, se vor finaliza conform prevederilor legale valabile până la data intrării în vigoare a prezentului cod. Această dispoziţie este valabilă şi pentru procedurile prealabile iniţiate după data intrării în vigoare a prezentului cod referitoare la o procedură administrativă iniţiată până la data intrării în vigoare a acestuia.

(3) Procedurile de contencios administrativ iniţiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acţiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs şi de contestare cu recurs a încheierilor judecătoreşti.

Articolul 20. *Acţiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 206. *Felurile acţiunilor în contencios administrativ*

(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

Reieșind din cerințele formulate, rezultă că, acțiunea reclamanților este una în obligare.

Articolul 191. *Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. *Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținînd cont de obiectul acțiunii și avînd în vedere prevederile art.191 alin.(1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamantă cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acţiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Instanța de apel statuează că, răspunsurile Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal ***** din 12.02.2019 și ***** din 19.04.2019, emis în procedura prealabilă - constituie acte administrative individuale defavorabile reclamanților.

Articolul 19. *Cererea prealabilă*

Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.

Articolul 162. *Scopul procedurii prealabile*

(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

(2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă.

(3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Articolul 208. *Respectarea procedurii prealabile*

(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

(3) Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, se atestă că anterior sesizării instanței de contencios administrativ cu prezenta acțiune, Nicolae Ursu și Silvia Ursu au respectat procedura prealabilă.

Articolul 209. *Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea înaintată de Nicolae Ursu și Silvia Ursu a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cît și cu respectarea procedurii prealabile, din care motive, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiune.

Referitor la fondul acțiunii.

Prevederi relevante ale Codului administrative sunt următoarele:

Articolul 224. *Hotărîrile instanţei de judecată*

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

Instanța de fond, prin hotărârea din 21 mai 2024, a respins acțiunea în contencios administrativ depusă de Nicolae Ursu și Silvia Ursu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terți Alexandru Ursu și Larisa Ursu (succesorii în drepturi procesuale a lui Radu Ursu) cu privire la constatarea încălcării drepturilor lui Ursu Nicolae la petiționare, declararea drept ilegale și neîntemeiate a răspunsului ***** din 12.02.2019, respingerea cererii prealabile din 18.04.2019 și răspunsului din 19.04.2019 ***** oferite la adresările lui Nicolae și Silvia Ursu, obligarea pârâtului să examineze cazul sesizat de Nicolae și Silvia Ursu la 25.01.2019.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, apreciază hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 21 mai 2024, ca fiind neîntemeiată din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ (în vigoare la data inițierii procedurii administrative):

Legea privind protecţia datelor cu caracter personal, nr. 133din 08.07.2011:

Articolul 1. Scopul legii

Scopul prezentei legi este asigurarea protecţiei drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce priveşte prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieţii intime, familiale şi private.

Articolul 3. Noţiuni principale

Termenii şi expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificaţii:

date cu caracter personal – orice informaţie referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identităţii sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale;

prelucrarea datelor cu caracter personal – orice operaţiune sau serie de operaţiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ştergerea sau distrugerea;

istem de evidenţă a datelor cu caracter personal – orice serie structurată de date cu caracter personal accesibile conform unor criterii specifice, fie că este centralizată, descentralizată ori repartizată după criterii funcţionale sau geografice;

operator – persoana fizică sau persoana juridică de drept public sau de drept privat, inclusiv autoritatea publică, orice altă instituţie ori organizaţie care, în mod individual sau împreună cu altele, stabileşte scopurile şi mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal prevăzute în mod expres de legislaţia în vigoare;

persoană împuternicită de către operator – persoana fizică sau persoana juridică de drept public ori de drept privat, inclusiv autoritatea publică şi subdiviziunile ei teritoriale, care prelucrează date cu caracter personal în numele şi pe seama operatorului, pe baza instrucţiunilor primite de la operator.

Articolul 4. Caracteristica datelor cu caracter personal

(1) Datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie:

c) adecvate, pertinente şi neexcesive în ceea ce priveşte scopul pentru care sînt colectate şi/sau prelucrate ulterior;

Articolul 5. Prelucrarea datelor cu caracter personal

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimţămîntul subiectului datelor cu caracter personal.

(2) Consimţămîntul privind prelucrarea datelor cu caracter personal poate fi retras în orice moment de către subiectul datelor cu caracter personal. Retragerea consimţămîntului nu poate avea efect retroactiv.

(5) Consimţămîntul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru:

a) executarea unui contract la care subiectul datelor cu caracter personal este parte sau pentru luarea unor măsuri înaintea încheierii contractului, la cererea acestuia;

b) îndeplinirea unei obligaţii care îi revine operatorului conform legii;

c) protejarea vieţii, integrităţii fizice sau a sănătăţii subiectului datelor cu caracter personal;

d) executarea sarcinilor de interes public sau care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care este învestit operatorul sau terţul căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal;

e) realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terţului căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal, cu condiţia ca acest interes să nu prejudicieze interesele sau drepturile şi libertăţile fundamentale ale subiectului datelor cu caracter personal;

f) scopuri statistice, de cercetare istorică sau ştiinţifică, cu condiţia ca datele cu caracter personal să rămînă anonime pe toată durata prelucrării.

g) schimbul de date în condițiile legislației în vigoare cu privire la schimbul de date și interoperabilitate.

Articolul 13. Dreptul de acces la datele cu caracter personal

(1) Orice subiect al datelor cu caracter personal are dreptul să obţină de la operator, la cerere, fără întîrziere şi în mod gratuit:

a) confirmarea faptului că datele care îl privesc sînt sau nu sînt prelucrate de acesta, de asemenea informaţii referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere şi destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sînt dezvăluite datele;

b) comunicarea, într-o formă inteligibilă şi într-un mod care nu necesită un echipament suplimentar, a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării, precum şi a oricărei informaţii disponibile privind originea acestor date;

Articolul 20. Atribuţiile şi drepturile Centrului

(1) Centrul are următoarele atribuţii:

a) monitorizează respectarea legislaţiei cu privire la protecţia informaţiei şi controlează aplicarea acesteia, în special dreptul la informare, de acces la date, de intervenţie asupra datelor şi de opoziţie;

i) efectuează controlul legalităţii prelucrărilor de date cu caracter personal conform unui regulament pe care îl elaborează şi îl aprobă;

p) efectuează controlul îndeplinirii Cerinţelor faţă de asigurarea securităţii datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora în cadrul sistemelor informaţonale de date cu caracter personal, aprobate de Guvern;

Articolul 21. Organizarea activităţii Centrului

(2) În scopul colectării informaţiilor necesare îndeplinirii atribuţiilor de control, personalul Centrului are dreptul de acces în încăperile şi pe teritoriul în care sînt amplasate sisteme de evidenţă a datelor cu caracter personal, la datele cu caracter personal prelucrate de operatori şi/sau persoanele împuternicite de către aceştia, la echipamentul de prelucrare, programe şi aplicaţii, precum şi la orice document sau înregistrare referitoare la prelucrarea de date cu caracter personal, în condiţiile legii.

Articolul 27. Procedura primirii şi soluţonării plîngerilor de către Centru

(1) Subiectul datelor cu caracter personal care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerinţele prezentei legi poate înainta Centrului o plîngere în termen de 30 de zile din momentul depistării încălcării.

(2) În procesul soluţionării plîngerii, Centrul poate audia subiectul datelor cu caracter personal, operatorul şi, dacă este cazul, persoana împuternicită de către operator şi martorii, de asemenea poate dispune efectuarea unui control inopinat.

(3) În urma examinării plîngerii, Centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislaţiei, fie suspendarea operaţiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obţinute ilicit. Decizia este comunicată părţilor interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plîngerii.

Raportând prevederile normelor citate la circumstanțele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a respins nefondat examinarea cererii depuse la data de 25 ianuarie, invocând argumente ce țin de calitatea de „intermediar” sau de lipsa unor dovezi prealabile, abordare care contravine cadrului legal de funcționare a instituției.

Potrivit art. 20 alin. (1) lit. a) și i) din Legea nr. 133/2011, Centrul are atribuția expresă de a *„monitoriza şi controla aplicarea legislaţiei privind protecţia datelor cu caracter personal”* și de a *„efectua controlul legalităţii prelucrărilor de date cu caracter personal conform unui regulament pe care îl elaborează şi îl aprobă”*. Refuzul de a examina faptele semnalate reprezintă o neexercitare a atribuțiilor fundamentale stabilite de legiuitor.

Mai mult, art. 27 alin. (1) din Lege stipulează clar dreptul oricărui subiect de date de a înainta Centrului o plângere în cazul în care consideră că prelucrarea datelor sale nu este conformă cu cerințele legale. Conform art. 27 alin. (3), finalitatea acestei proceduri nu este un simplu răspuns de îndrumare sau refuz, ci *„Centrul emite o decizie motivată”* prin care constată fie lipsa încălcării, fie dispune măsuri corective (suspendarea, blocarea sau distrugerea datelor obținute ilicit). Prin urmare, Centrul nu are o opțiune discreționară de a refuza examinarea, ci o obligație legală imperativă de a finaliza procedura administrativă prin emiterea unei decizii bazate pe o investigație reală.

Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a ignorat faptul că reclamanții s-au aflat în imposibilitatea obiectivă de a-și realiza pe cale amiabilă drepturile prevăzute la art. 13 din Legea nr. 133/2011 (dreptul de acces la datele cu caracter personal), din cauza comportamentului de rea-credință al operatorilor (vecinii din str. *****), care au refuzat recepționarea corespondenței poștale recomandate.

În condițiile în care dreptul garantat de art. 13 alin. (1) lit. a) și b) de a obține confirmarea prelucrării și comunicarea datelor într-o formă inteligibilă a fost obstaculat prin refuzul de primire a scrisorilor, intervenția CNPDCP devenea singura pârghie legală de restabilire a drepturilor încălcate. Trimiterea reclamanților/apelanți înapoi la o procedură amiabilă eșuată deja din cauza operatorilor transformă drepturile garantate de Legea nr. 133/2011 din drepturi efective în drepturi iluzorii.

Poziția Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, potrivit căreia faptele sesizate la 25 ianuarie 2019 nu ar reprezenta o încălcare evidentă, este neîntemeiată. Articolul 1 din Legea nr. 133/2011 definește scopul legii ca fiind asigurarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice, *„în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale şi private”*.

După cum au invocat în mod constant reclamanții/apelanții, schimbarea condițiilor de mediu (lipsa vegetației pe timp de iarnă) a generat o modificare directă și substanțială a ariei de vizibilitate a sistemului de supraveghere video amplasat pe casele din ***** și 14, extinzând unghiul de captare direct spre proprietatea privată a acestora. Acest aspect– caracterul dinamic și sezonier al unghiului de filmare – nu reprezenta o simplă supoziție, ci o stare de fapt obiectivă care urma și trebuia să fie verificată în mod obligatoriu de către Centru.

Instituția de control nu putea ignora această circumstanță tehnică și de mediu. Potrivit art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 133/2011, datele cu caracter personal (în acest caz, imaginile video cu persoanele și proprietatea reclamanților) trebuie să fie *„adecvate, pertinente şi neexcesive în ceea ce priveşte scopul pentru care sînt colectate şi/sau prelucrate ulterior”*. În momentul în care obstacolele naturale (vegetația, pomii, gardurile verzi) dispar pe timp de iarnă, un sistem de supraveghere care inițial părea conform poate deveni instantaneu excesiv și ilegal, invadând zona de protecție a vieții private și familiale garantată de art. 1 din Lege.

Verificarea modului în care această schimbare de mediu a afectat perimetrul de captare al camerelor de pe ***** și 14 intra în competența directă și exclusivă a Centrului. Reclamanții/apelanții nu aveau posibilitatea legală sau tehnică de a măsura unghiul camerelor vecinilor. Această sarcină revenea integral autorității, care, în temeiul art. 27 alin. (2) raportat la art. 21 alin. (2) din Legea nr. 133/2011, avea obligația de a dispune un control inopinat la fața locului. Personalul Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal era singurul abilitat de lege să solicite accesul la echipamentele video pentru a examina monitoarele, unghiurile de focalizare și razele de acțiune înregistrate în perioada de iarnă.

Prin urmare, refuzul Centrului de a cerceta dacă lipsa vegetației a transformat supravegherea într-una excesivă constituie o omisiune gravă a obligației de

control, transformând un răspuns administrativ formal într-un act complet neîntemeiat. Centrul avea datoria legală să verifice fizic și tehnic această sesizare din data de 25 ianuarie, pentru a constata dacă au fost sau nu prelucrate date cu caracter personal în mod ilegal dincolo de limitele perimetrului permis.

Sugerarea ideii că reclamanții ar trebui să prezinte probe absolute cu privire la setările interne și unghiul exact de stocare al camerelor operatorilor reclamați este contrară logicii juridice și competențelor administrative. Reclamanții nu dispun și nu pot dispune de un drept de acces pe proprietatea privată a vecinilor pentru a verifica sistemele tehnice.

În schimb, legea oferă acest drept exclusiv Centrului. Conform art. 27 alin. (2), în procesul soluționării plângerii, *„Centrul poate dispune efectuarea unui control inopinat”*. Totodată, art. 21 alin. (2) din Lege conferă personalului Centrului împuternicit cu drept de control *„dreptul de acces în încăperile şi pe teritoriul unde sînt amplasate sistemele de evidenţă [...], la mijloacele tehnice de prelucrare a datelor, la programele de calculator”*.

Prin urmare, sarcina verificării modului în care funcționează camerele video în condițiile lipsei de vegetație revine în totalitate Centrului, care este singurul echipat legal și instituțional să utilizeze mecanismul controlului de legalitate sau al controlului inopinat. Refuzul de a porni această procedură sub pretextul lipsei de probe constituie o eschivare de la exercitarea propriilor funcții de control.

În lumina celor expuse supra Completul judiciar conchide că pretențiile reclamanților cu privire la anularea răspunsurilor Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal ***** din 12.02.2019 și ***** din 19.04.2019, emis în procedura prealabilă și obligarea Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să examineze cererea depusă la 25.01.2019 sunt întemeiate și urmează a fi admise.

Cu referire la cheltuielile de asistență juridică solicitate a fi încasate din contul autorității publice pîrîte, Completul judiciar reține că, potrivit art. 96 CPC, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.(1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Conform materialelor cauzei Silvia Ursu a fost reprezentată în prezenta cauză de către avocatul Plopa Viorel fapt confirmat prin mandatul anexat la dosar și prin actele îndeplinite (întocmite) de către avocat. Iar Nicolae Ursu a fost reprezentat de către avocatul Rusu Serghei.

Silvia Ursu a suportat cheltuieli de asistență juridică în prezenta cauză în sumă totală de 12.400 lei, conform bonurilor de plată:

- Nr. ***** din 05.10.2021 în sumă de 700 lei;

- Nr. ***** din 22.09.2022 în sumă de 700 lei;
- Nr. ***** din 11.11.2022 în sumă de 700 lei;
- Nr.***** din 28.12.2022 în sumă de 800 lei;
- Nr. ***** din 20.02.2023 în sumă de 1000 lei;
- Nr. ***** din 16.05.2023 în sumă de 1400 lei;
- Nr. ***** din 15.03.2024 în sumă de 700 lei;
- Nr. ***** din 24.05.2024 în sumă de 1200 lei;
- Nr. ***** din 05.12.2024 în sumă de 1000 lei;
- Nr. ***** din 11.02.2025 în sumă de 850 lei;
- Ordin de încasare a numerarului nr. 1 din 24.01.2020 în sumă de 700 lei;
- Ordin de încasare a numerarului nr. 01 din 29.06.2020 în sumă de 1850 lei.
- Nr. ***** din 17.06.2025 în sumă de 800 lei;

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Drept urmare, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 12.400 lei solicitate de reclamanți spre a fi încasate din contul Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu au un caracter necesar și rezonabil în cuantum total, ținând cont de complexitatea litigiului, prestația avocatului, motiv pentru care, se va încasa din contul Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în beneficiul lui Nicolae Ursu și Silvia Ursu suma de 2 800 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, partea ce excede cererii privind încasarea cheltuielilor de judecată se va respinge ca neîntemeiată.

Completul judiciar menționează că admiterea parțială a solicitării cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică, în nici un caz nu constituie ingerința instanței în raporturile de drept instituite între reclamanți și avocat și nu urmărește modificarea condițiilor contractuale stabilite între ultimii prin contractul încheiat pentru acordarea asistenței juridice în prezenta cauză.

Este de menționat că în cazul în care reclamanții conform condițiilor contractuale stabilite cu reprezentantul său, au achitat ultimului costul mai mare a asistenței juridice decât cel pe care instanța a decis al compensa , atunci acest fapt reprezintă manifestarea de voință în realizarea condițiilor contractului de asistența juridică încheiat cu avocatul respectiv.

Cercetând cu maximă diligență materialul probator prezentat în raport cu starea de fapt reținută la caz, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru notează că dosarul nu conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin (1) lit. c) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Apelul declarat de Nicolae Ursu și Silvia Ursu, ***se admite.***

Se casează hotărîrea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din 21 mai 2024, ***și se emite o decizie nouă potrivit căreia:***

Acțiunea în contencios administrativ depusă de Nicolae Ursu și Silvia Ursu împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terți Alexandru Ursu și Larisa Ursu (succesorii în drepturi procesuale a lui Radu Ursu) cu privire la constatarea încălcării drepturilor lui Ursu Nicolae la petiționare, declararea drept ilegale și neîntemeiate răspunsurile Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal ***** din 12.02.2019 și ***** din 19.04.2019, emis în procedura prealabilă, obligarea pârâtului să examineze cazul sesizat de Nicolae și Silvia Ursu la 25.01.2019, ***se admite parțial.***

Se anulează răspunsurile Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal ** din 12.02.2019 și ***** din 19.04.2019, emis în procedura prealabilă.***

Se obligă Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să examineze cererea depusă de Nicolae și Silvia Ursu la 25.01.2019.

Se încasează din contul Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în beneficiul lui Nicolae Ursu și Silvia Ursu suma de 2 800 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, partea ce excede cererii privind încasarea cheltuielilor de judecată se respinge ca neîntemeiată.

Decizia este executorie de la emitere, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie.

Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela